

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การศึกษาเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางกายภาพระหว่างการลงทุนในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ผู้เขียน

นางสาวสาวลักษณ์ หนูสวัสดิ์

ปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณ เลาหะวิสุทธิ์

บทคัดย่อ

การศึกษาเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางกายภาพระหว่างการลงทุนในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางกายภาพที่ประเทศไทย จีน และเวียดนามมีให้แก่นักลงทุนต่างชาติ โดยศึกษาจากกฎหมายภายใต้สิทธิประโยชน์ทางกายของแต่ละประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า ประเทศไทยมีสิทธิประโยชน์ให้สำหรับสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคในประเทศ สิทธิประโยชน์ในการหักค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น และสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากลางๆ ได้ในต้นบุคคลสำหรับเงินปันผล ในขณะที่ประเทศไทยจีนและเวียดนามยังไม่มีสิทธิประโยชน์เหล่านี้แต่อย่างใด แต่จีนและเวียดนามมีสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมในเรื่องของการนำผลกำไรมาลงทุนใหม่ โดยจะคืนเงินภาษีเงินได้ที่ได้จ่ายไปแล้วหากมีการนำผลกำไรมาลงทุนใหม่ อีกครั้งในขณะที่ประเทศไทยไม่มี สำหรับอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า ประเทศไทยจัดเก็บในอัตรา率อย่างละ 0-37 ประเทศไทยจัดเก็บในอัตรา率อย่างละ 5-45 และประเทศไทยเวียดนามจัดเก็บในอัตรา率อย่างละ 0-50 แต่จีนและเวียดนามจะยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้าให้กับชาวต่างชาติที่มีแหล่งเงินได้ในประเทศไทยอยู่ในประเทศไทยไม่ถึง 90 วันสำหรับจีน และ 30 วันสำหรับเวียดนาม โดยประเทศไทยไม่มีการยกเว้นแต่อย่างใด สิทธิประโยชน์ทางกายสุลการและภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเทศไทยทั้ง 3 ให้สิทธิประโยชน์โดยการยกเว้นอากรขาเข้าและยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มครึ่งจักร อุปกรณ์เครื่องมือ

และวัตถุคิบเหมือนกัน แต่ประเทศไทยจะจำกัดการยกเว้นเฉพาะการนำเข้าของที่ไม่มีผลิตในประเทศไทยเท่านั้น สำหรับประเทศไทยออกจากยกเว้นอาการขาเข้าแล้วยังให้สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นอาการออกด้วย สำหรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพสามิต ประเทศไทยจะยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับการนำเข้าและการผลิตในเขตปลอดอากร ในขณะที่ประเทศไทยและเวียดนามไม่มีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพสามิตแต่อย่างใด

แต่อย่างไรก็ตามประเด็นหลักที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่นักลงทุนจะพิจารณาคือ สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เกี่ยวกับอัตราภาษี การยกเว้นและการลดหย่อนภาษี เพราะเป็นภาษีที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่สุดกับการทำการธุรกิจ จากการศึกษาเปรียบเทียบพบว่าเวียดนามเป็นประเทศไทยที่นำลงทุนมากที่สุด เพราะจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราปกติเพียงร้อยละ 28 ซึ่งต่ำกว่าประเทศไทยและจีนที่จัดเก็บในอัตราร้อยละ 30 และ 33 ตามลำดับ และหากนักลงทุนในเวียดนามประกอบกิจการประเภทที่รัฐบาลให้การสนับสนุน หรือตั้งสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป หรือเขตส่งออก ก็จะถูกจัดเก็บภาษีเงินได้ในอัตราพิเศษเพียงร้อยละ 10 15 หรือ 20 เท่านั้น โดยในช่วง 1 – 8 ปีแรกที่มีกำไรจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ และได้รับการลดหย่อนภาษีร้อยละ 50 อีก 2 – 4 ปี นับจากวันพื้นกำหนดการยกเว้นภาษีเงินได้ ในขณะที่จีนจะจัดเก็บภาษีในอัตราพิเศษคือร้อยละ 10 15 หรือ 24 โดยประกอบกิจการอยู่ในเขตที่กำหนด และยกเว้นภาษีเงินได้ 1 – 5 ปี ลดหย่อนร้อยละ 50 อีก 2 – 5 ปี และลดหย่อนร้อยละ 15- 30 อีก 10 ปี ส่วนกิจการในประเทศไทยหากต้องการเสียภาษีเงินได้ในอัตราพิเศษ จะต้องเข้าเงื่อนไขตามที่กรมสรรพากรกำหนด และหากต้องการได้รับสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นและการลดหย่อนภาษี กิจการจะต้องขอรับการส่งเสริมการลงทุนและได้รับอนุมัติเสียก่อน โดยจะได้รับการยกเว้นภาษี 3-8 ปี และลดหย่อนภาษีร้อยละ 50 อีก 5 ปี นอกจากนี้ในการโอนกำไรไปต่างประเทศนั้น เวียดนามมีการจัดเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 3 5 และ 7 ซึ่งต่ำกว่าประเทศไทยที่จัดเก็บในอัตราร้อยละ 10 และจีนที่จัดเก็บในอัตราร้อยละ 10 และ 20 ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมปัจจุบันเวียดนามถึงได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติมากที่สุดในภูมิภาคเอเชีย

สิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่ช่วยดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้มาสนใจลงทุน ฉะนั้นหากประเทศไทยต้องการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ ควรพิจารณาถึงปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัยประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านค่าแรงงาน ศักยภาพในภูมิภาค ศักยภาพตลาดในประเทศไทย และเสถียรภาพทางการเมือง เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด